

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Ek/721/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122261676
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122261676.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: Q.. A. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ľ. V. XXXX/XX, XXX XX J., právne zastúp.: JUDr. Daniel Pribyl, advokát so sídlom Dr. Vodú 18, 984 01 Lučenec, proti povinnému: H.. V. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX J., o vymożenie pohľadávky oprávnenej vo výške 268,84 Eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Bronislavou Pračkovou, so sídlom Exekútorského úradu Cyrila Metoda 22, 965 01 Žiar nad Hronom, pod sp. zn. 244EX 294/22, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/721/2022 zo dňa 4. januára 2023, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/721/2022 zo dňa 4. januára 2023 **z a m i e t a**.
- II. Súd návrh povinného na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- III. Oprávnená **m á** voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti v sume 42,79 Eur.

odôvodnenie:

1. Dňa 04.01.2023 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 20Ek/721/2022, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.) a zároveň nepriznal povinnému nárok na trovy exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie (výrok II.). Napadnuté uznesenie odôvodnil vyšší súdny úradník tým, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.03.2022 domáhala od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 268,84 Eur a trov exekúcie, ktorú predstavuje nevyplatená suma náhrady trov právneho zastúpenia oprávnenej z predchádzajúceho súdneho konania. Exekučným titulom je v danom prípade uznesenie o výške trov konania vydané Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 12C/190/2016-104 zo dňa 26.09.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.06.2018 a vykonateľnosť dňa 03.07.2018 v spojení s uznesením sp.zn. 12C/190/2016-109 z 19.04.2018 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 05.04.2022 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Bronislave Pračkovej, so sídlom Exekútorského úradu v Žiari nad Hronom, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 244EX 294/22. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie z 09.05.2022, spolu s vyjadrením oprávnenej k tomuto návrhu. Súd kontrolou doručeníek zistil, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v rámci zákonnej 15-dňovej lehoty, a teda tento návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok. Následne v priebehu konania doručil povinný súdu ešte ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie, prípadne ich doplnenia (zo 17.08.2022, z 22.08.2022, z 26.08.2022 a z 28.09.2022). Svoje podania povinný adresoval súdu súčasne k dvom exekučným konaniam, konkrétne ku spisom sp.zn. 20Ek/721/2022 a 49Ek/908/2022, pričom v nich nerozlišoval, ktoré argumenty patria ku ktorému exekučnému konaniu.

2. Vyšší súdny úradník vyhodnotil návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný, keď zdôraznil, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul. Exekučný

súd nemá právomoc preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté. Povinný musí v návrhu uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo osvedčiť, že sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Povinný opieral svoj návrh na zastavenie exekúcie prioritne o argument, že oprávnená nie je v tomto konaní aktívne legitimovaná vymáhať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia z exekučného titulu, ale toto právo patrí jej právnenému zástupcovi. Vo vzťahu k tomuto argumentu súd konštatoval, že už pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie skúmal splnenie podmienok, za ktorých môže súd konať (tzv. procesné podmienky) v zmysle § 161 Civilného sporového poriadku, teda skúmal aj či je oprávnená aktívne vecne legitimovaná na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, a tiež skúmal aj pasívnu vecnú legitimáciu, teda či smeruje voči povinnému z exekučného titulu. Výrok exekučného titulu v znení, že má povinný náhradu trov právneho zastúpenia uhradiť k rukám advokáta určuje len tzv. „platobné miesto“, inak je to nárok klienta, ktorého advokát zastupuje v konaní, teda nárok oprávnenej. Pokiaľ ide o námietky povinného smerom k postupu súdneho exekútora pri vydávaní exekučných príkazov, vyšší súdny úradník uviedol, že jednotlivé spôsoby vykonania exekúcie volí súdny exekútor v zmysle § 64 Exekučného poriadku s tým, že pri určení spôsobu vykonania exekúcie je prioritne viazaný zásadou primeranosti. Oprávnený a dokonca ani exekučný súd nemajú kompetenciu určovať súdnemu exekútorovi spôsob vykonania exekúcie, pričom súd nemal za preukázané také skutočnosti, ktoré by potvrdzovali, že pri výkone prebiehajúcej exekúcie dochádza zo strany súdneho exekútora k porušovaniu povinností ustanovených Exekučným poriadkom. V závere napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník konštatoval, že povinný nepreukázal žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. zrušenie exekučného titulu alebo odloženie vykonateľnosti exekučného titulu, iné okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ani okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a zároveň ani súd ex offo nezistil žiadny dôvod na zastavenie exekúcie zo zákona, preto návrhy povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo doručené povinnému dňa 25.01.2023, podal povinný dňa 31.01.2023 sťažnosť. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

4. V rámci podanej sťažnosti povinný namietal tú skutočnosť, že on podal dňa 09.05.2022 námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie, kde žiadal o pozastavenie exekúcie do času právoplatného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní ohľadom trestných oznámení na oprávnenú a jej právneho zástupcu, avšak súd si meritum jeho podania „svojvoľne“ zmenil z námietok proti upovedomeniu na návrh na zastavenie exekúcie. Exekučný súd podľa názoru povinného odignoroval jeho námietku a doposiaľ o nej nerozhodol, pričom však súdna exekútorka od 24.04.2022 vykonáva exekúciu vydávaním exekučných príkazov. Týmto konaním exekútorka vedome porušuje Exekučný poriadok vykonávaním exekúcie pred rozhodnutím exekučného súdu o námietkach povinného. Povinný ďalej zopakoval svoje tvrdenie, že v exekučnom konaní neoprávnene vystupuje ako oprávnená Emília Boľošová, ktorej súd nepriznal ani cent a preto predložený exekučný titul ani nemohol vzniknúť. Navyše podotkol, že nakoľko pohľadávka oprávnenej bola uplatnená až v roku 2022, nárok vyplývajúci z exekučného titulu z roku 2017 je premlčaný. S poukazom na všetko uvedené povinný žiadal, aby súd exekúciu zrušil v celom rozsahu a priznal mu 100 % náhrady trov konania, vrátane navrátenia všetkých zrážok z dôchodku, náhradu sankčných poplatkov za vedenie bankového účtu v exekúcií, nepriznané úroky z tohto účtu z titulu exekúcie a náhradu škody za blokovanie už predaného auta.

5. Oprávnená sa k sťažnosti povinného vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu v tom zmysle, že vydané uznesenie súdu považuje za správne, určenie plnenia trov konania k rukám právneho zástupcu oprávnenej v exekučnom titule predstavuje len platobné miesto - účet advokáta a k uplatnenej námietke premlčania uviedla, že táto je nedôvodná, nakoľko sa jedná o vymáhanie občianskoprávneho nároku priznaného na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý sa v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka premlčuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Keďže predložený exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 03.07.2018 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 05.04.2022, tento bol jednoznačne podaný počas zákonnej 10-ročnej lehoty. Vzhľadom na uvedené má oprávnená za to, že sťažnosť povinného je potrebné zamietnuť, pričom si zároveň uplatnila nárok na náhradu trov sťažnostného konania v sume 42,79 Eur.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie (pred účinnosťou novelizovaného Exekučného poriadku - 1.4.2017 označený ako „námietky proti exekúcii“- pozn. súdu). Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. V zmysle § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. ať pokoj.ený a chce a baviť ať a je šte existuje. nestie na exekútorovdenému nky právneho zástupcu žalovaného JUDr. Ladislava T

14. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

15. Treba konštatovať, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, pričom sa náležite vysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi, ktorými sa povinný bránil v návrhu na zastavenie exekúcie. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje súd prvej inštancie za presvedčivé, dostatočné a jasné. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Vyšší súdny úradník dostatočne ozrejmil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia a sudca prvej inštancie sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Na tomto mieste sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak

národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Napriek uvedenému súd prvej inštancie nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti, uvádza nasledovné:

16. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. V napadnutom uznesení vyšší súdny úradník poučil povinný o účele a podmienkach exekučného konania. Skutočnosti, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, mal možnosť namietat' v základnom konaní pred Okresným súdom Lučenec. Z obsahu spisu je zrejmé, že povinný podal proti uzneseniu o výške trov exekúcie (tvoriacemu exekučný titul) sťažnosť, v ktorej použil čiastočne rovnakú argumentáciu ako v exekučnom konaní, a totiž že žalobkyňa (teraz oprávnená) nemá nárok na náhradu trov advokáta, nakoľko sa pred súdom zastupovala sama. Ak by splnomocnila na zastupovanie advokáta, mal konať pred súdom on a teda celé konanie je zmaťochné. Podaná sťažnosť bola súdom v základnom konaní zamietnutá uznesením sp.zn. 12C/190/2016-109 z 19.04.2018, keď súd okrem iného konštatoval, že žalobkyňa predložila v konaní plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v celom konaní, preto argumenty žalovaného (povinného) neobstoja. Obsahom nosných námietok povinného vo vzťahu k oprávneniu vymáhať si priznané trovy právneho zastúpenia voči povinnej, sa zaoberal aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení, keď zaujal jednoznačné stanovisko a vysvetlil, že aktívna legitimácia oprávnenej na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je jednoznačne daná a preukázaná, nakoľko pri uložení povinnosti uhradiť trovy konania na účet právneho zástupcu súd určil len tzv. platobné miesto plnenia. Súd prvej inštancie len dopĺňa, že ustanovenie § 263 ods. 1 CSP, podľa ktorého „ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta“, nezakladá aktívnu legitimáciu advokáta na náhradu týchto trov konania; oprávneným subjektom je aj v tomto prípade účastník konania, ktorý sa právoplatnosťou rozhodnutia stáva veriteľom pohľadávky na náhradu trov. Určenie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania advokátovi je len stanovením platobného miesta a advokát zároveň nadobúda postavenie osoby, ktorá je oprávnená v mene účastníka a s účinkami pre účastníka náhradu trov prijať. Sám však nie je oprávnený podať vo vlastnom mene odvolanie proti rozhodnutiu o trovách konania a nie je ani oprávnený vo vlastnom mene tento nárok exekučne vymáhať. Aj judikatúra vyšších súdnych autorít je konštantná v záveroch, že ak je účastník zastúpený advokátom a bola mu prisúdená náhrada trov konania, účastník, ktorý bol zaviazaný, je povinný ju zaplatiť na účet advokáta, a to bez zreteľa na to, či trovy vynaložil priamo účastník alebo ich za neho hradil advokát. Prípadné vzájomné nároky sú vnútorným vzťahom advokáta a klienta (účastníka). Ak to povinný dodatočne nesplní, advokát nemôže podať návrh na výkon rozhodnutia vo vlastnom mene, ale len ako zástupca účastníka, ak má splnomocnenie na podanie tohto návrhu (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2004, sp. zn. 4Cdo 122/2003). Advokát je v prípadoch podľa § 263 ods. 1 CSP platobným miestom, čo však neznamená, že sa stal účastníkom konania s právom podať návrh na výkon rozhodnutia vo svojom mene, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu uložilo vykonateľné rozhodnutie. Oprávnená bola v základnom konaní preukázateľne zastúpená splnomocneným advokátom, a je bez právneho významu, či s ním vykonávala iba právne konzultácie alebo ju advokát aj zastupoval na pojednávaníach. Toto všetko sú ale skutočnosti, ktorými sa zaoberal už Okresný súd Lučenec v konaní sp.zn. 12C/190/2016 a exekučný súd ich na tomto mieste len zdôrazňuje a dodatočne vysvetľuje. Pokiaľ táto skutočnosť tvorí základný argument povinného, o ktorý opiera svoj návrh na zastavenie exekúcie, súd prvej inštancie nevidí žiaden dôvod, aby sa odklonil od ustálenej judikatúry a z takéhoto dôvodu exekúciu zastavil.

17. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej povinným v podanej sťažnosti, k tejto sťažnostný súd uvádza, že je taktiež nedôvodná. Súd pritom upriamuje pozornosť povinného na ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa

rozhodnutia plniť“. Premlčacia doba podľa citovaného ustanovenia, ktorá začala plynúť vykonateľnosťou predmetného exekučného titulu, t. j. dňom 03.07.2018 uplynie za desať rokov od uvedeného dátumu. Od vykonateľnosti exekučného titulu (03.07.2018) do podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (dňa 11.03.2022) desaťročná premlčacia doba neuplynula, pričom premlčacia doba bola doručením samotného návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie súdu prerušená. Právo na vymáhanie pohľadávky zo strany oprávnenej preto nie je premlčané a premlčacia doba od začatia exekučného konania ďalej neplynie.

18. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo musí preukázať, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase začatia exekučného konania, t.j. v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora. Súd po preskúmaní predloženého rozhodnutia Okresného súdu Lučenec a po preštudovaní obsahu celého spisu vrátane všetkých príloh a vyjadrení mal preukázané, že tento je spôsobilým exekučným titulom, pretože je vykonateľný po stránke formálnej ako aj materiálnej. Z tohto dôvodu je exekučný súd v tomto štádiu predloženým rozhodnutím viazaný a exekúcia je vedená voči povinnému dôvodne.

19. S poukazom na uvedené súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali niektorý zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu.. Keďže ani v rámci sťažnostného konania nebol zistený žiadny dôvod na zastavenie exekúcie, súd prvej inštancie sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/721/2022 zo dňa 04.01.2023 ako nedôvodnú zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

20. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie odôvodnene, nakoľko splnila zákonom požadované požiadavky pre začatie exekučného konania a svojho nároku sa domáha na základe spôsobilého exekučného titulu. V čase začatia exekúcie existoval nárok oprávnenej voči povinnému vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a keďže povinný si povinnosť mu uloženú dobrovoľne nesplnil, oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie, ktorého preskúmaním súd nezistil žiadne dôvody vedúce k jeho zamietnutiu a preto v predmetnej veci poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

21. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnená disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenej odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnená si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané jej vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizujú svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

22. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s obsahom napadnutého rozhodnutia sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania

uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť. Napriek tomu však sudca prvej inštancie v záujme zachovania princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia venuje v tomto uznesení pozornosť aj žiadosti povinného o „pozastavenie exekúcie“ v súvislosti s podanými trestnými oznámeniami.

23. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

25. Nakoľko povinný v rámci svojej sťažnosti namietal, že súd sa napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka nevysporiadal s jeho návrhom na „pozastavenie exekúcie“ až do času právoplatného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k trestným oznámeniam na oprávnenú a jej právneho zástupcu, sudca prvej inštancie sa v rámci konania o sťažnosti venuje aj tejto námietke povinného. Z obsahu podania povinného nie je celkom zrejmé, či sa domáhal odkladu exekúcie alebo prerušenia konania, avšak sudca dospel k záveru, že pre rozhodovanie o povolení odkladu exekúcie neboli v danej situácii splnené podmienky, preto posúdil žiadosť povinného ako návrh na prerušenie konania. Preskúmaním celého spisového materiálu však dospel sudca prvej inštancie k záveru, že návrh na prerušenie konania neobsahuje žiadne relevantné tvrdenia, nie je špecifikovaný, povinný v ňom len poukazuje na to, že na Okresnú prokuratúru v Lučenci podal voči oprávnenej trestné oznámenie kvôli čiernej stavbe postavenej na hranici jeho pozemku. Argumenty predložené povinným však nezakladajú dôvod pre rozhodnutie o prerušení exekučného konania, preto súd aj tento návrh povinného ako nedôvodný zamietol (výrok II. tohto uznesenia).

26. O trovách tohto sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže sudca sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti priznal oprávnenej ako úspešnej strane, nakoľko si nárok na náhradu trov uplatnila vo vyjadrení k podanej sťažnosti. Pokiaľ ide o ich výšku, súd oprávnenej priznal náhradu trov v sume 42,79 Eur spočívajúcu v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 05.03.2023 vo výške 23,14 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 Eur; to všetko v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Nakoľko je právny zástupca oprávnenej platiteľom DPH, k celkovej sume súd pripočítal 20% sadzbu DPH. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávnenej vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici dňa 14. júla 2023

JUDr. Katarína Zdechovanová
sudkyňa